

Postanowienie z dnia 9 czerwca 2000 r.

I PKN 277/00

Nienależyta reprezentacja jako podstawa wznowienia postępowania (art. 401 pkt 2 KPC) nie dotyczy sposobu zastępowania strony przez pełnomocnika procesowego.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 czerwca 2000 r. sprawy z powództwa Piotra W. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcji Leśnej „A.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. Zakładowi w B. o wznowienie postępowania, na skutek kasacji powoda od postanowienia Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie z dnia 1 lutego 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2000 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił skargę powoda Piotra W. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem z dnia 17 grudnia 1998 r. Zaskarżonym wyrokiem Sąd Wojewódzki-Wydział Pracy w Koszalinie zmienił wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Człuchowie z dnia 30 czerwca 1998 r. w ten sposób, że oddalił jego powództwo przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcji Leśnej „A.” Spółce z o. o. w części dotyczącej uznania za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę.

Jako podstawę skargi o wznowienie powód wskazał art. 403 § 2 KPC, tj. późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Sąd Okręgowy uznał, że wskazane przez powoda środki

dowodowe w postaci zeznań świadków nie uzasadniają wznowienia, ponieważ były znane powodowi już w trakcie prawomocnie zakończonego postępowania. Uzyskanie wiadomości o nowych okolicznościach lub dowodach mających wpływ na wynik sprawy musi być późniejsze w stosunku do poprzednio zakończonego postępowania, co oznacza, że powołanie ich w procesie było niemożliwe. Zdaniem Sądu, przedstawione przez powoda okoliczności nie uzasadniają wznowienia postępowania. Jest ono bowiem trybem nadzwyczajnym służącym zmianie prawomocnego orzeczenia wówczas, gdy istnieją szczególne ku temu okoliczności, te jednak w tej sprawie nie występują.

Od powyższego postanowienia kasację do Sądu Najwyższego wniósł pełnomocnik powoda, zarzucając „na podstawie art. 393¹ pkt 2 KPC, naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, w szczególności przez nieustosunkowanie się Sądu do podnoszonego na rozprawie zarzutu nienależytej reprezentacji”. W uzasadnieniu kasacji podał, że Sąd Okręgowy pominął istotną z punktu widzenia art. 401 pkt 2 KPC okoliczność nienależytej reprezentacji powoda. Pełnomocnik powoda wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie skargi o wznowienie, ewentualnie, o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód zarzucił naruszenie przepisów postępowania polegające na nieustosunkowaniu się Sądu do podnoszonego na rozprawie zarzutu nienależytej reprezentacji i próbował wykazać, że brak należytej reprezentacji stanowi podstawę wznowienia postępowania. W tym celu powód zwrócił się o uzupełnienie protokołu rozprawy o sformułowanie, że był niewłaściwie reprezentowany przez pełnomocnika adwokata Andrzeja K. Powoływanie się pełnomocnika powoda na art. 401 pkt 2 KPC jako przyczynę nieważności postępowania uzasadniająca wznowienie jest zdaniem Sądu Najwyższego nieprawidłowe. Przepis ten stanowi, że można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów była pozbawiona możliwości działania. Należyta reprezentacja jest związana z występowaniem w charakterze organów reprezentujących podmioty nie będące osobami fizycznymi oraz w roli przedstawicieli ustawowych nieletnich i osób

ubezwłasnowolnionych. Nie dotyczy natomiast sposobu występowania w charakterze pełnomocnika procesowego. Podniesiony przez powoda zarzut niewłaściwej reprezentacji należy rozumieć jako nieprawidłowe reprezentowanie jego interesów polegające na powiązaniu towarzyskim jego pełnomocnika z kierownikiem strony pozwanej. Niezależnie od prawdziwości tego rodzaju sugestii, nie jest to jednak przyczyna nieważności postępowania. Czym innym jest brak należytego umocowania pełnomocnika, co w przedmiotowej sprawie oczywiście nie miało miejsca, a czym innym (w ocenie powoda) niewłaściwe reprezentowanie jego interesów.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹² oddalił kasację.

=====